

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 декември 1983 година *

„Национални мерки относно развитието на производството и продажбата на ябълки и круши местно производство“

По дело 222/82

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от County Court (графско съдилище), Tunbridge Wells, (Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия) в рамките на дело, висящо пред този съд между

Apple and Pear Development Council

срещу

K. J. Lewis LTD, и други,

по-специално относно това дали създаването или съществуването на орган, който има структурата и/или функциите на Apple and Pear Development Council и на система за финансиране от типа на тази, на която се основават дейностите на този орган, съответстват на някои разпоредби от Договора за ЕИО и на Акта за присъединяване от 1972 г., както и на Регламент № 1035/72 на Съвета от 18 май 1972 г. относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци (ОВ L 118, стр. 1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н T. Koopmans и г-н K. Bahlmann, председатели на състава, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart, г-н A. O'Keefe, г-н G. Bosco, г-н O. Due и г-н U. Everling, съдии,

генерален адвокат: г-жа S. Rozès,

секретар: г-н H. A. Riühl, главен администратор,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 19 юли 1982 г., постъпило в Съда на 23 август 1982 г., County Court, Tunbridge Wells е поставил на основание член 177 от Договора за ЕИО няколко преюдициални въпроса относно тълкуването по-специално на членове 30, 34 и 38 - 47 от Договора за ЕИО, на членове 42 и 60, параграф 1 от Акта за присъединяване от 1972 г., и на Регламент (ЕИО) № 1035/72 на Съвета от 18 май 1972 г. относно общата организация на

---

* Език на производството: английски.

пазара на плодове и зеленчуци (ОВ L 118, стр. 1), с цел да се прецени от една страна дали тези разпоредби са съвместими с британските разпоредби относно Apple and Pear Development Council (Съвет за развитие в сектора на ябълките и крушите), и от друга страна какви биха били последствията от евентуална несъвместимост за таксата, която се използва за финансиране функционирането на този съвет.

2. От документите по делото става ясно, че Apple and Pear Development Council , (наричан по-нататък „Съвет за развитие“) е бил създаден с министерско постановление, прието в съответствие със закон от 1947 година, наречен „Industrial organisation and development act“ (Закон за организацията и развитието на промишлеността), който дава право на ресорния министър да приема постановления „за създаване на Съвет за развитие“ в даден отрасъл на промишлеността, ако той намира това за необходимо „с цел увеличаване на ефективността или производителността на промишлеността, подобряване или развиване на услугите, които тя предоставя или би могла да предостави на Общността, или да Ж бъде дадена възможност да оказва такива услуги по по-икономичен начин“. Преди да приеме такова постановление министърът трябва да се консултира с лица, представляващи значителен брой стопански субекти, които упражняват дейност или извършват наеман труд във въпросния сектор. Министърът няма право да приема такова постановление, освен ако не е убеден, че „създаването на Съвет за развитие се поддържа от значителен брой от лицата, заети във въпросния отрасъл“. Степента на подкрепа на съществуването на Съвет за развитие трябва да бъде преразглеждана периодично.

3. През 1966 г. производителите на ябълки и круши са предприели инициативата да се обърнат към министъра на селското стопанство, рибарството и храните, за да поискат от него да създаде Съвет за развитие в техния отрасъл. След извършване на предвидените от закона консултации, министърът приема Apple and pear development council order (постановление за създаване на Съвет за развитие в сектора на ябълките и крушите) през 1966 г. (Statutory instrument 1966 г., № 1579), което влиза в сила на 23 декември 1966 г. Оттогава въпросът за функционирането на Съвета за развитие е разглеждан на няколко пъти в съответствие със закона, и настоящите разпоредби се съдържат в едно постановление от 6 май 1980 г. (Statutory instrument 1980 г., № 623, наричано по-нататък „постановлението“ от 1980 г.).

4. Съветът се състои от членове, които се определят от министъра. Те се разпределят, както следва: 8 представители на производители, 2 представители на наемния труд, 2 независими и 2 специалисти в областта на реализацията на пазара и дистрибуцията.

5. Съгласно приложението към постановелението от 1980 г. Съветът за развитие има следните функции:

„1. Насърчаване или извършване на научни изследвания.

2. Насърчаване или извършване на научни изследвания, свързани с материалната база и оборудването, както и с начините на производство, управление и използването на труда, включително изследвания и развойна дейност, свързани с материалната база, оборудването, въвеждането на нови методи и подобряване на вече съществуващите такива,

определяне на предимствата на съществуващите различни алтернативи и управлението на експериментални единици и извършване на тестове на търговско ниво.

3. Насърчаване производството и управлението на стандартни продукти.

а) Определяне на лицата, които трябва да участват в система, целяща насърчаване на производството и пускането на пазара на стандартни продукти по отношение на цените, на които те би трябвало да се продават, и извършване на изследвания с цел Съветът за развитие да има възможност да предоставя съвети в тази област (добавено с постановлението от 17 декември 1980 г.).

4. Насърчаване по-доброто определяне на търговските наименования и уеднаквяването на употребата им.

5. Сертифициране на продуктите, регистриране на сертифицираните търговски марки и определяне на дейностите, които собствениците на такива марки могат да извършват.

6. Насърчаване и извършване на изследвания с цел усъвършенстване на споразуменията за пускане на пазара и дистрибуция на продуктите.

7. Насърчаване и извършване на изследвания относно потреблението и употребата на продуктите от този отрасъл.

8. Насърчаване сключването на споразумения относно кооперативните сдружения, предоставящи материална база и оборудване с цел координиране на производството, пускането на пазара и дистрибуцията на продуктите от отрасъла.

9. Насърчаване на износната търговия, включително насърчаване и сключване на споразумения за извършване на реклама.

10. Насърчаване или сключване на споразумения целящи по-доброто запознаване на населението в Обединеното кралство с продуктите от този отрасъл и начините на тяхното използване.

11. Насърчаване или събиране на информация с цел изготвяне на статистически данни.

12. Сключване на споразумения с цел предоставяне на разположение на получената информация и даване на съвети в областите, свързани с всяка една от функциите на Съвета.

6. Дейностите на Съвета се финансират от такса, която той има право да налага на производителите в Англия и Уелс по силата на постановлението от 1980 г. След присъединяването на Обединеното кралство към Европейската общност максималният годишен размер на таксата, който трябва да бъде одобрен от министъра, е увеличен на няколко пъти от 3 GBP на акър (почти 7,50 GBP на хектар) до 40 GBP на хектар. Производителите, притежаващи по-малко от два хектара, засадени с 50 ябълкови или крушови дървета, са освободени от заплащането на тази такса.

7. Производителите, които подлежат на тази такса, са задължени да се регистрират и да предоставят на Съвета заявления и сведения относно дейността, която упражняват в този отрасъл.

8. Съветът е започнал гражданско производство пред County Court, Tunbridge Wells, целящо трима производители да бъдат осъдени да му заплатят такса за бюджетната 1980-1981 г. С насрещен иск ответниците са поискали възстановяването на годишните такси, платени от тях след 1 януари 1973 г. Те са изтъкнали, че поддържането на дейността на Съвета противоречи на правото на Общността от самата дата на присъединяването на Обединеното кралство, и че тази такса би трябвало като такса притежаваща ефект, който е еквивалентен на митнически налог, да бъде премахната най-късно до 1 февруари 1973 г. съгласно разпоредбите на член 60 от Акта за присъединяване.

9. При тези обстоятелства County Court е решил да постави на Съда следните въпроси:

Първи въпрос

Членове 30 и 34 и/или от 38 до 47 от Договора за ЕИО и/или членове 42 и 60, параграф 1 от Акта за присъединяване и/или на Регламент (ЕИО) № 1035/72 на Съвета в неговия изменен и допълнен вариант, противопоставят ли се на това дадена държава-членка да приема или оставя в сила подзаконови или административни разпоредби:

i) с които се създава и/или оставя в сила в една част от тази държава-членка организация (наричана по-нататък „Съвета), която има структурата и/или функциите, описани в United Kingdom statutory instruments № 1579 от 1966 г. и/или № 623 от 1980 г.,

и/или

и круши (наричан по-нататък „Сектора”), които разполагат а) преди 1 април 1976 г.

ii) с които на лицата, упражняващи дейност в сектора на производството на ябълки и круши (наричан по-нататък „Сектора”), които разполагат а) преди 1 април 1976 г. (но след 1 април 1971 г.) в тази част на държавата-членка със земи с площ 5 акра или повече, засадени с 50 или повече ябълкови или крушови дървета, и/или б) разполагат след 1 април 1976 г. в тази част на държавата-членка със земи с площ 2 хектара или повече, засадени с 50 или повече ябълкови или крушови дървета, се налага задължението да се регистрират в Съвета, като неизпълнението на това задължение се квалифицира като престъпление,

и/или

iii) с които на Съвета се позволява при получаване на одобрение от страна на министъра на селското стопанство, рибарството и храните, да налага на регистрираните производители задължението да предоставят декларации и сведения относно извършваните от тях дейности във въпросния сектор, като неизпълнението на това задължение се квалифицира като престъпление,

и/или

iv) с които се позволява на Съвета да налага на регистрираните производители задължителна годишна такса, основаваща се на размера на заеманите от тях площи при извършваните дейности във въпросния сектор, с цел да се позволи на Съвета да покрива административните си и други разходи,

и/или

v) с които производителите, разполагащи с по-малко от 2 хектара земи или насаждения, засадени с по-малко от 50 ябълкови или крушови дървета, се освобождават от спазването на тези изисквания?

Втори въпрос

Ако отговорът на всички части или на коя да е част от първия въпрос е положителна, фактът (при условие че бъде доказан), че Съветът е създаден и/или функционира с изричното съгласие на тези от производителите, които според упоменатото по-горе проучване (в определението) са били съгласни със съществуването на Съвета и представляват указаното съотношение от засадените площи, и след консултиране на организации, които очевидно са представителни за голям брой лица, извършващи дейности или използвани като наемна сила в този сектор, засяга ли по някакъв начин този отговор, и ако да, по какъв начин?

Трети въпрос

Ако една от мерките, описани в първия въпрос, или ако една част от такава мярка е несъвместима с една или няколко от упоменатите в първия въпрос разпоредби на правото на Общността, разпоредбата от правото на Общността, с която такава мярка или част от мярка е несъвместима, предизвиква ли пряк ефект в рамките на държавите-членки на Общността като предоставя на частни лица права, които те получават поради съществуването на Общността, и на които те могат да се позовават пред съдилищата на дадена държава-членка, и ако отговорът е положителен,

i) тази разпоредба от правото на Общността може ли да бъде изтъквана от производител като аргумент за защита срещу иск от страна на Съвета за заплащане на упоменатата годишна такса, и ако отговорът е положителен, такава разпоредба от правото на Общността може ли да представлява аргумент за защита, който води като резултат до пълното или частично освобождаване от тази такса, и в последния случай как трябва да бъде определено това частично освобождаване,

и/или

ii) тази разпоредба от правото на Общността може ли да служи като основа на иск за възстановяване на годишните такси, заплатени от даден производител, и ако отговорът е положителен,

а) такава разпоредба от правото на Общността може ли да служи като основа на иск за възстановяване на цялата сума на тези такси, или само на иск относно част от тях, и в последния случай как трябва да бъде определена тази част;

б) има ли възможност за подаване на иск за възстановяване на заплатените годишни такси в случай че плащането е извършено преди обнародването на решението на Съда по настоящото дело, или такава възможност съществува единствено до (евентуалните) плащания, които могат да се извършат след това обнародване,

и/или

iii) като решава да постанови възстановяването на годишните такси, заплатени от определен производител, съдът на дадена държава-членка може ли да вземе предвид факта, че средствата, получени от заплащането на годишните такси, са били използвани от Съвета за цели, които са предоставили или биха могли да предоставят предимство на производителя?

Четвърти въпрос

Ако една от описаните в първия въпрос мерки, или ако една част от такава мярка е несъвместима с член 30 или 34 от Договора за ЕИО, конфликти от този вид възникнали ли са към датата, посочена в член 42 от Акта за присъединяване, или към датата, посочена в член 60, параграф 1 от същия акт?

Относно първия въпрос

10. С този въпрос националният съд иска да узнае на първо място дали упоменатите във въпроса разпоредби на Общността се противопоставят на създаването или съществуването на орган, който има структура като тази на Съвета за развитие, ако този орган се финансира от такса, събирана от производители, които разполагат с потенциал за производство, надвишаващ някои пределни стойности, и когато тези производители са принудени да се регистрират към този орган и да му предоставят декларации и сведения относно извършваните от тях дейности във въпросния сектор. На второ място съдът пита дали такъв орган поради своите функции може да бъде несъвместим с посочените по-горе разпоредби.

11. Във връзка с това трябва да се отбележи, че съвместимостта на такъв орган с правото на Общността зависи преди всичко от функциите, които той изпълнява. Следователно за да се отговори на първия въпрос, трябва на първо място да се разгледа характерът на функциите на „Съвета”, така както те са описани в посоченото по-горе приложение към постановлението от 1980 г.

Най-общо относно функциите на Съвета за развитие

12. От това описание става ясно, че Съветът е организация на производители по смисъла на дял II на посочения по-горе Регламент (ЕИО) № 1035/72, който участва в предвиденото в този регламент управление на цените и на интервенциите. Съветът няма за цел да

действа като посредник при продажбата на продуктите, нито да прави интервенции на пазара. Следователно прегледът на функциите на Съвета трябва да бъде свързан с въпроса дали съществуването му е в състояние да създаде пречки пред търговията в рамките на Общността, или да попречи на функционирането на общата организация на пазарите, съществуваща в този сектор по силата на разпоредбите относно селскостопанската политика на Договора.

13. В това отношение е необходимо на първо място да се отбележи, че дейностите свързани с научните или техническите изследвания, изготвянето на статистики, разпространяването сред производителите на получената информация, както и чисто консултативните функции не са в състояние да създадат пречки пред търговията в рамките на Общността, нито да попречат на функционирането на общата организация на пазарите.

14. За сметка на това описанието на останалите функции на Съвета в приложението към постановлението само по себе си не позволява да се изключи възможността такива функции да могат да бъдат упражнявани по начин, който да е в състояние или да създаде пречки пред търговията в рамките на Общността, или да попречи на функционирането на общата организация на пазарите, и който поради това би могъл да бъде несъвместим с указанията в преюдициалния въпрос разпоредби на Общността.

15. Въпреки това от документите по делото става ясно, че Съветът се занимава основно с реклама и промоционални дейности на британския пазар, както и с подобряване на качеството на плодовете местно производство, които се реализират на този пазар. Следователно е необходимо да се прецени в каква степен дейности от този вид могат да бъдат несъвместими с посочените от националния съд разпоредби на Общността. Относно мерките, свързани с реклама и промоционални дейности, тази преценка трябва по-специално да се отнася до тълкуването на член 30 от Договора, който между другото забранява всички количествени ограничения върху вноса и всички мерки с равностоен ефект. Затова пък що се отнася до дейностите на Съвета в областта на качеството, те трябва да бъдат разглеждани предвид стандартите за качество, предвидени от разпоредбите относно общата организация на пазарите в сектора на плодовете и зеленчуците.

По-специално относно рекламните дейности

16. По отношение на рекламата и промоционалните дейности от делото става ясно, че Съветът, освен обща реклама на ябълките и крушите, организира кампании, които по-точно засягат английските и уелските ябълки и круши, и по-специално някои сортове, които са характерни за Англия и Уелс.

17. Както Съдът е отбелязал в своето решение от 24 ноември 1982 г. (Комисията/ Ирландия, 249/81, Recueil, стр. 4005), рекламна кампания в полза на продажбата и покупката на продукти местно производство при определени условия може да попадне под забраната, предвидена в член 30 от Договора, когато тя се поддържа от публичните власти. Всъщност орган като Съвета, който е създаден от правителствено на една от държавите-членки и се финансира от наложена на производителите такса, не може в рамките на правото на Общността да има същата свобода по отношение на използваните средства за

реклама, като тази, с която разполагат самите производители или доброволните сдружения на производители.

18. По-специално такъв орган е длъжен да се въздържа от всяка реклама, която има за цел да разубеди потребителите да купуват продуктите на останалите държави-членки или която представя тези продукти в отрицателна светлина пред потребителите. Той също така не трябва да им препоръчва да купуват продукти местно производство единствено поради националния им произход.

19. Затова пък член 30 не се противопоставя на това подобен орган да изтъква в своята реклама специфичните качества на плодовете, произведени във въпросната държава-членка, или да организира промоционални кампании за продажбата на определени сортове, като указва техните особени качества, дори и ако тези сортове са характерни за националното производство.

20. В становището, което е представила пред Съда, Комисията изтъква, че промоционалните кампании в полза на някои сортове са могли да имат като резултат изключването на други сортове от пазара и да направят необходимо в съответната държава-членка, или в други държави-членки, които изнасят тези сортове, прилагането на интервенционните мерки, предвидени в общата организация на пазарите по отношение на такива сортове.

21. Макар и подобно нарушаване на условията на конкуренция, което е несъвместимо с правилното функциониране на общата организация на пазарите, би могло да настъпи на пазара на който рекламата се отнася изключително или основно до някои сортове за сметка на други такива, това съображение въпреки това не би могло да оправдае забраната на всяка промоционална кампания, чрез която орган от типа на Съвета за развитие изтъква качествата на някои сортове и указва начините на употреба, които по-специално са най-подходящи за тези сортове.

Относно дейностите, свързани с качеството

22. Относно качеството на плодовете местно производство, които се реализират на британския пазар, от документите по делото става ясно, че Съветът прави препоръки относно калиброването по размер на пусканите на пазара продукти в началото на сезона, като тези препоръки са по-строги от предписанията на стандартите относно качеството на Общността. Освен това от годишните доклади на Съвета става ясно, че той извършва контролни проверки на пазарите на едро и съобщава случаите на неспазване на неговите препоръки на въпросните търговци, както и на организациите, в които членуват заинтересованите търговци на едро.

23. В това отношение трябва да се подчертае, че разпоредбите относно общата организация на пазарите в сектора на плодовете и зеленчуците съдържа система от стандарти за качество, която се прилага към разглежданите тук продукти и която е с изчерпателен характер. Следователно освен ако тези разпоредби не предвижда друго, държавите-членки и още повече органите от типа на Съвета за развитие са

възпрепятствани да налагат едностранни разпоредби относно качеството на плодовете, пускани на пазара от производителите.

24. Стандартите на Общността със сигурност не изключват конкуренцията относно качеството на продуктите между производителите от една от държавите-членки или между тях и вносителите. Те също така не се противопоставят на това производителите да следят какво е реномето на националните продукти, нито на това орган от типа на Съвета да дава съвети в тази област на производителите под формата на препоръки относно качеството и представянето на пусканите на пазара плодове. Затова пък всеки опит от страна на такъв орган да наложи спазването на тези препоръки чрез прилагане на каквито и да е санкции или като използва притежаваните от него правомощия с цел упражняване на натиск над производителите или търговците, би бил в противоречие с изчерпателния характер на разпоредбите на Общността.

25. Националният съд е този, който трябва да прецени въз основа на посочените по-горе критерии относно тълкуването, дали и в каква степен упражняването от страна на Съвета на функции, дадени му по силата на националните разпоредби, е несъвместимо с правото на Общността.

Относно задължителното членство

26. С точки ii) и v) националният съд по-специално иска да узнае дали посочените в първия въпрос разпоредби на Общността влизат в противоречие със задължението на производителите, разполагащи с производствен потенциал, който надвишава определени пределни стойности, да стават членове на организация подобна на Съвета за развитие.

27. В това отношение трябва да се отбележи, че разпоредбите на дял II на посочения по-горе Регламент (ЕИО) № 1035/72 относно организациите на производители, не изключват съществуването на други организации, в които производителите могат да членуват. Необходимо е също така да се отбележи, че според информацията, съдържаща се в делото, въпросният орган не упражнява дейност, имаща отношение към търговията в рамките на Общността.

28. При тези обстоятелства задължението за членуване в такъв орган може да бъде прието като несъвместимо с упоменатите във въпроса разпоредби само ако дейностите на този орган сами по себе си противоречат на тези разпоредби.

Относно таксата, наложена на производителите

29. С точка iv) националният съд пита също така дали такса от типа на разглежданата по-горе е несъвместима като такава с посочените в първия въпрос разпоредби на законодателството на Общността.

30. Относно членове 30 и 34 от Договора, е достатъчно да се припомни, както Съдът между другото е направил в решението си от 22 март 1977 г. (Iannelli & Volpi, 74/76, Recueil, стр. 557), че таксите в качеството им на мерки от фискален характер или на мерки с равностоен ефект, не влизат в обхвата на посочените по-горе членове, а в обхвата на

членове от 9 до 16 и на член 95 от Договора. Тъй като въпросната такса не се прилага към вносните продукти и засяга предназначения за износ продукти по същия начин като продуктите, които се пускат на националния пазар, тя не поставя проблеми, които да имат отношение към цитираните на последно място членове.

31. Но според практиката на Съда, и по-специално решението му от 26 октомври 1983 г. (*De Samvirkende Danske Landboforeninger*, 297/82, *Recueil*, стр. 3299), дадена национална такса, наложена на селскостопанските производители, е несъвместима с разпоредбите на Договора относно общата селскостопанска политика, ако тя би могла да има като последица посредством своето влияние върху формирането на цените или посредством промяната на структурата на стопанствата, възпрепятстване на функционирането на механизмите, предвидени в рамките на общата организация на отделните пазари. Макар и националният съд да е този, който трябва да се произнесе дали и при необходимост в каква степен таксата, която трябва да разгледа, наистина е имала такъв ефект, въпреки това трябва да се отбележи, че по принцип такса, приходите от която основно се използват за извършване на реклама, която в противен случай би трябвало да бъде финансирана от самите производители, не би могла да има такъв ефект.

32. Въпреки това трябва да се подчертае, че събирането на такса от типа на разглежданата по-горе, противоречи на правото на Общността, доколкото тя е използвана за финансиране на дейности, които са несъвместими с упоменатите в преюдициалния въпрос разпоредби.

33. Следователно на първия въпрос е необходимо да се отговори, че:

а) Разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоките и относно селското стопанство, както и разпоредбите относно общата организация на пазарите в сектора на плодовете и зеленчуците не създават пречка дадена държава-членка да приема или оставя в сила подзаконови или административни разпоредби:

i) С които се създава Съвет за развитие в сектора на производството на плодове, съставен от членове, определяни от ресорния министър, които по-специално са от средите на заинтересованите производители,

и

ii) Които налагат единствено на производителите от посочения по-горе сектор, разполагащи с плодови насаждения, които надвишават определените минимални площи, да се регистрират в Съвета, да му предоставят декларации и сведения относно извършваните от тях дейности във въпросния сектор, както и да финансират административните и други разходи на този Съвет чрез заплащането на годишна такса,

доколкото дейността на този Съвет се състои в изготвяне на статистически данни, насърчаване извършването или извършване на изследвания, предоставяне на получените от тях резултати на разположение на производителите и даване на технически съвети в областта на плодотопанството.

б) Посочените по-горе разпоредби не създават пречка подобен орган да изтъква в своята реклама специфичните качества на плодовете, произведени в рамките на въпросната държава-членка, нито да организира промоционални кампании за продажба на някои сортове, като указва особените им качества, дори и ако тези сортове са типични за тази държава; затова пък ако подобен орган прави реклама, имаща за цел да разубеди потребителите да купуват продуктите на останалите държави-членки или представя тези продукти в отрицателна светлина пред потребителите, или ако им препоръчва да купуват продукти местно производство единствено поради националния им произход, то това би било в противоречие с член 30 от Договора.

в) Тези разпоредби също така не създават пречка подобен орган да отправя към производителите в рамките на своите общи консултативни функции препоръки относно качеството и начините на представяне на пусканите на пазара плодове; затова пък ако подобен орган се опитва да налага спазването на стандарти, които са различни от общите за всички държави-членки, като прилага каквито и да е санкции или като използва притежаваните от него правомощия за упражняване на натиск спрямо производителите или търговците, то това би било в противоречие с изчерпателния характер на системата от общи стандарти за качество.

г) Посочените по-горе разпоредби биха могли да влязат в противоречие със задълженията на производителите да стават членове на такъв орган или да финансират неговите дейности чрез заплащането на такса, доколкото тази мярка или тези дейности влизат в противоречие с останалите разпоредби.

Относно втория въпрос

34. Както става ясно от горните съображения, в отговора даден на първия въпрос се взема предвид от една страна характера на функциите, изпълнявани от въпросния орган, и от друга страна характера на самия орган като създаден от правителството на една от държавите-членки и финансиран от такса, налагана на производителите от националните Ж разпоредби. За сметка на това процедурата, прилагана от правителството при въвеждане на този орган, и по-специално характера и резултатите от консултациите, които правителството е извършило, преди да вземе решение относно създаването или поддържане на функционирането на органа нямат никакво значение за отговора, който трябва да бъде даден.

35. Следователно на втория въпрос е необходимо да се отговори, че фактът че въпросният съвет за развитие е създаден и функционира с изричното съгласие на производители, които представляват повече от половината от засадените площи, и след консултиране на организации, които очевидно са представителни за голям брой лица, извършващи дейности или използвани като наемна сила в този сектор, не може да окаже влияние на отговора, даден на първия въпрос.

Относно третия въпрос

36. С този въпрос националният съд иска да узнае кои са критериите за тълкуване на правото на Общността, необходими за извършване на преценка на последствията от

евентуална несъвместимост на въпросния режим с посочените в първия въпрос разпоредби на законодателството на Общността.

37. В това отношение на първо място е необходимо да се подчертае, че според установената практика на Съда членове 30 и 34 от Договора дават на физическите лица права, на които те могат да се позовават пред съдилищата на някоя от държавите-членки. По отношение на регламентите относно общата организация на пазарите, същият пряк ефект произтича от факта, че съгласно член 189 от Договора регламентите са пряко приложими във всяка от държавите-членки.

38. На второ място е необходимо да се припомни, както Съдът го е направил между другото в решението си от 27 март 1980 г. (*Denkavit Italiana*, 61/79, *Recueil*, стр. 1205), че тълкуването на правилата на законодателството на Общността, извършвано от Съда по силата на член 177 от Договора, може и трябва да бъде прилагано от националния съд дори и към правоотношения, породени и създадени преди постановяване на решението по повод искането за тълкуване, ако са налице условията за завеждане на иск пред компетентните съдилища, свързан с прилагането на тези правила.

39. Следователно посочените по-горе разпоредби от законодателството на Общността представляват аргумент за защита срещу иск за заплащане на такса, която е несъвместима с тези разпоредби, и също така могат да послужат като основание за иск за възстановяване на сумите от подобна събирана неправомерно такса.

40. Ако се предположи, че определена такса служи за финансиране на орган, една част от дейностите на който са определени като противоречащи на правото на Общността, националният съд е длъжен да прецени дали, като се има предвид значението на въпросните дейности, това обстоятелство накърнява законосъобразността на таксата и дали това трябва да доведе до пълно или частично освобождаване от нея.

41. Също така националният съд е длъжен да определи съгласно разпоредбите на националното си право дали и в каква степен такава такса трябва да бъде възстановена, и дали и доколко това право на възстановяване е евентуално компенсирано от преките предимства, които дейностите на посочения по-горе орган са предоставили на лицата, заплащали тази такса.

42. Следователно на третия въпрос е необходимо да се отговори, че:

а) Членове 30 и 34 от Договора и регламентите относно общата организация на пазарите дават на физическите лица права, на които те могат да се позовават пред съдилищата на някоя от държавите-членки.

б) Тези разпоредби представляват аргумент за защита срещу иск за заплащане на такса, която е несъвместима с тях, и могат да послужат като основание за иск за възстановяване на сумите от подобна такса, дори и ако заплащането е извършено преди момента, в който тази несъвместимост е била констатирана в резултат от тълкуване, направено от Съда на основание член 177 от Договора.

в) Ако се предположи, че определена такса служи за финансиране на орган, една част от дейностите на който са определени като противоречащи на правото на Общността, националният съд е длъжен да прецени дали, като се има предвид значението на въпросните дейности, това обстоятелство накърнява законосъобразността на таксата и дали това трябва да доведе до пълно или частично освобождаване от нея.

г) При същите обстоятелства националният съд също така е длъжен да определи съгласно разпоредбите на националното си право от една страна дали и в каква степен таксата трябва да бъде възстановена, и от друга страна дали и доколко това право на възстановяване е евентуално компенсирано от преките предимства, които дейностите на посочения по-горе орган са предоставили на лицата, заплащали тази такса.

Относно четвъртия въпрос

43. С четвъртия си въпрос националният съд накратко пита дали по отношение на продуктите, влизащи в обхвата на общата организация на пазарите по време на присъединяването на Обединеното кралство, предвиденото в членове 30 и 34 от Договора премахване на мерките, имащи ефект равностоен на количествени ограничения, е влязло в сила на 1 февруари 1973 г., както това е предвидено в член 60, параграф 1 от Акта за присъединяване, или това премахване е станало едва на 1 януари 1975 г., дата предвидена от разпоредбата с общ характер на член 42, параграф втори от Акта за присъединяване.

44. Както Съдът констатира в решението си от 29 март 1979 г. (Комисията срещу Обединеното кралство, 231/78, Recueil, стр. 1447), разпоредбите на член 60 представляват дерогиране на общите правила, залегнали в член 42.

45. Следователно на четвъртия въпрос е необходимо да се отговори, че що се отнася до продуктите, влизащи в обхвата на общата организация на селскостопанските пазари по време на присъединяването на Обединеното кралство, разпоредбите на Договора, с които се забраняват мерките, имащи ефект равностоен на количествени ограничения, са влезли в сила в Обединеното кралство на 1 февруари 1973 г. съгласно разпоредбите на член 60, параграф 1 от Акта за присъединяване.

По съдебните разноски

Разходите, направени от правителството на Дания, на Обединеното кралство и от Комисията на Европейските общности, за представяне на становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски,

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от County Court от Tunbridge Wells с определение от 19 юли 1982 година, реши:

1) а) Разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоките и относно селското стопанство, както и разпоредбите относно общата организация на пазарите в сектора на плодовете и зеленчуците не създават пречка дадена държава-членка да приема или оставя в сила подзаконовни или административни разпоредби:

і) С които се създава Съвет за развитие в сектора на производството на плодове, съставен от членове, определяни от ресорния министър, които по-специално са от средите на заинтересованите производители,

и

іі) Които налагат единствено на производителите от посочения по-горе сектор, разполагащи с плодови насаждения, които надвишават определените минимални площи, да се регистрират в Съвета, да му предоставят декларации и сведения относно извършваните от тях дейности във въпросния сектор, както и да финансират административните и други разходи на този Съвет чрез заплащането на годишна такса,

доколкото дейността на този Съвет се състои в изготвяне на статистически данни, насърчаване извършването или извършване на изследвания, предоставяне на получените от тях резултати на разположение на производителите и даване на технически съвети в областта на плодотърпението.

б) Посочените по-горе разпоредби не създават пречка подобен орган да изтъква в своята реклама специфичните качества на плодовете, произведени в рамките на въпросната държава-членка, нито да организира промоционални кампании за продажба на някои сортове, като указва особените им качества, дори и ако тези сортове са типични за тази държава; затова пък ако подобен орган прави реклама, имаща за цел да разубеди потребителите да купуват продуктите на останалите държави-членки или представя тези продукти в отрицателна светлина пред потребителите, или ако им препоръчва да купуват продукти местно производство единствено поради националния им произход, то това би било в противоречие с член 30 от Договора.

в) Тези разпоредби също така не създават пречка подобен орган да отправя към производителите в рамките на своите общи консултативни функции препоръки относно качеството и начините на представяне на пусканите на пазара плодове; затова пък ако подобен орган се опитва да налага спазването на стандарти, които са различни от общите за всички държави-членки, като прилага каквито и да е санкции или като използва

притежаваните от него правомощия за упражняване на натиск спрямо производителите или търговците, то това би било в противоречие с изчерпателния характер на системата от общи стандарти за качество.

г) Посочените по-горе разпоредби биха могли да влязат в противоречие със задълженията на производителите да стават членове на такъв орган или да финансират неговите дейности чрез заплащането на такса, доколкото тази мярка или тези дейности влизат в противоречие с останалите разпоредби.

2) Фактът че въпросният съвет за развитие е създаден и функционира с изричното съгласие на производители, които представляват повече от половината от засадените площи, и след консултиране на организации, които очевидно са представителни за голям брой лица, извършващи дейности или използвани като наемна сила в този сектор, не може да окаже влияние на отговора, даден на първия въпрос.

3) а) Членове 30 и 34 от Договора и регламентите относно общата организация на пазарите дават на физическите лица права, на които те могат да се позовават пред съдилищата на някоя от държавите-членки.

б) Тези разпоредби представляват аргумент за защита срещу иск за заплащане на такса, която е несъвместима с тях, и могат да послужат като основание за иск за възстановяване на сумите от подобна такса, дори и ако заплащането е извършено преди момента, в който тази несъвместимост е била констатирана в резултат от тълкуване, направено от Съда на основание член 177 от Договора.

в) Ако се предположи, че определена такса служи за финансиране на орган, една част от дейностите на който са определени като противоречащи на правото на Общността, националният съд е длъжен да прецени дали, като се има предвид значението на въпросните дейности, това обстоятелство накърнява законосъобразността на таксата и дали това трябва да доведе до пълно или частично освобождаване от нея.

г) При същите обстоятелства националният съд също така е длъжен да определи съгласно разпоредбите на националното си право от една страна дали и в каква степен таксата трябва да бъде възстановена, и от друга страна дали и доколко това право на възстановяване е евентуално компенсирано от преките предимства, които дейностите на посочения по-горе орган са предоставили на лицата, заплащали тази такса.

4) Относно продуктите, влизащи в обхвата на общата организация на селскостопанските пазари по време на присъединяването на Обединеното кралство, разпоредбите на Договора, с които се забраняват мерките, имащи ефект равностоен на количествени ограничения, са влезли в сила

в Обединеното кралство на 1 февруари 1973 г. съгласно разпоредбите на член 60, параграф 1 от Акта за присъединяване.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 декември 1983 година.

Подписи